

«Конкурс з української мови імені Петра Яцика творить нашу націю»

Президент Ліги українських меценатів
Володимир ЗАГОРІЙ

В умовах війни завершив роботу 23-й Міжнародний конкурс з української мови імені Петра Яцика, організатори якого — міжнародний благодійний фонд «Ліга українських меценатів» та Міністерство освіти і науки України. Про його особливості розповідає президент Ліги українських меценатів Володимир ЗАГОРІЙ.

— Пана Володимире, яким був XXIII конкурс?

— Сьогодні мовний турнір популярний і престижний у молоді, його знають не лише в Україні, а й у багатьох країнах світу, де живуть наші співвітчизники. І він вчить любові до рідної мови, виховує в молоді відчуття українства, патріотизму. Понад два десятиліття конкурс виконує національну роботу.

Конкурс 2023 року відрізняється, бо війна внесла в наше життя страшний корективи. Але традиційно

9 листопада, у День української писемності і мови, конкурс з української мови імені Петра Яцика розпочався. Нагадаю, що він відбувався дистанційно, а самі конкурсанти перебували як в Україні, так і за багато кілометрів від неї. Треба було організувати всіх, щоб одночасно було написано роботи, а потім одночасно надіслано до журі. Так само дистанційно журі їх перевіряло. Нині передаємо переможцям електронні версії дипломів і фінансову частину премії на банківські картки, а подарунки надсилаємо.

— Особлива сторінка в конкурсі — участь військових, ліцеїстів і студентів вищих навчальних військових закладів.

— Свого часу ми запросили як спів організаторів конкурсу Міністерство оборони України, відтоді тисячі військових змагаються щороку за звання найкращого знавця дер-

жавної мови. Як і в минулі роки, серед військових маємо дев'ятеро переможців. Ними стали троє ліцеїстів, а серед них Анастасія Біленька, яка виборола перше місце й отримуватиме президентську стипендію. Як і Оксана Шворак, курсантка Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. До речі, найкращими серед вищих навчальних військових закладів стали представники Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Військового інституту телекомунікацій та інформатизації імені Героїв Крут та Інституту Військово-морських сил Національного університету «Одеська морська академія». Військові змагалися не дистанційно, а традиційно, в аудиторіях.

— Президентську стипендію отримуватимуть і школярі, які вибороли перше місце. До речі, цього року вперше в кожній категорії на загальнонаціональному етапі журі визначило одного переможця, який посів перше місце, двох — за друге і трьох — за третє місце. Так розширили почесне коло призерів.

— Те, що переможці отримуватимуть президентську стипендію, — вагома державна підтримка української мови. А отже це й підтримка самої державної мови. До речі, тих школярів, які вибороли перше місце, закінчують 9 і 11 класи та планують вступати в заклади фахової передвищої та вищої освіти, також тре-

ДОСЬЄ «УК»

Володимир ЗАГОРІЙ. Народився 1951 року на Полтавщині в селі Старий Калкаїв. Науковець, підприємець, благодійник. Доктор фармацевтичних наук (2002), професор (2002), завідувач кафедри промислової, клінічної фармації та клінічної фармакології (з 1997 року) НМАПО імені П. Л. Шупика. Голова наглядової ради (з 2009-го) ПрАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця». Один із засновників і президент Міжнародного благодійного фонду «Ліга українських меценатів».

ба підтримати, створивши їм преферентні умови вступу. Підтримую Павла Гриценка, директора Інституту української мови НАНУ і голову журі конкурсу, який говорив про це на засіданні журі. На мою думку, державі також варто відзначити вчителів української мови, які підготували переможців. Відзнаки можуть бути різні. Для держави це невеликі витрати, а для громадської думки і піднесення престижу вчителів української мови, відзначення їхньої вагомої суспільно корисної роботи це надзвичайно важливо.

— Щороку в кожному конкурсі переможці отримували в подарунок, окрім премій, бібліотечні важливі патріотичні книжечки. А хто фінансово підтримує конкурс?

— Кожен меценат, який надає допомогу конкурсу з української мови, добре усвідомлює, що мова — це також наша зброя у війні з московським агресором. Серед найщедрих наших меценатів — громадська організація «Союз українок Австралії», яка з перших років підтримува-

ла конкурс. Особлива вдячність пані Любі Квасниці-Кей, голові Крайової управи СУА, та Валентині Домазар, її культ-освітньому референтові. Дуже вдячні українській громаді з Австралії: торік Союз українок Австралії передав на потреби наших Збройних сил 200 000 гривень.

— Яким бачите майбутнє конкурсу?

— Щоб українська мова справді стала відчутною й потужною силою в Україні, звісно, одних меценатських зусиль мало. Потрібна державна підтримка мови на всіх рівнях. Конкурс є і вже залишиться в історії України, бо сам частина цієї історії. Вірю, що після Перемоги матимемо ще не одне чудове свято рідної мови на честь завершення кожного конкурсу в найпрестижніших столичних залах. А переможців вітатимуть перші особи держави, імена найкращих знавців рідної мови знатиме вся Україна. Принаймні так має бути.

Світлана КОРОНЕНКО
для «Урядового кур'єра»